

ciper, eller over den store Nytte for Borgernes Udvikling, som Communalfriheden i det Hele taget har, thi jeg troer, at dette er en Sandhed, som vi Alle ere enige om, uden at den behøver endnu yderligere at doceres. Jeg troer derfor, at vi roligt kunne lade de almindelige Betragtninger ligge, hvor interessante end enkelte af de ærede Medlemmer kunde gjøre dem, og efter de lange Forhandlinger i Gaarsmødet og nu idag over dette Lovudkast, troer jeg yderligere, at det er min Pligt at indskrænke mig til at udtale, hvad jeg finder mig ligefrem brevet til at bemærke, og jeg skal gjøre det kortest muligt. Jeg skal erkjende det Glædelige i, at den høitærede Indenrigsminister har forelagt os dette Udcast. Han har opgivet Tanken om et fælles Amtsraad for Kjøbstad og Land, og er slaaet ind paa den Vej, her ligger for, og har navnlig deri ogsaa opgivet Tanken om en overordnet Communalautoritet for Kjøbstæderne, som jeg troer, at Kjøbstæderne ogsaa helst maae undvære. En æret foregaaende Taler (Hage) meente, at det var urigtigt, at Regjeringen havde forladt Traditionen ved at gaae denne Vej, istedetfor at danne et fælles Amtsraad for Kjøbstad og Land. Jeg troer imidlertid, at naar Traditionen er uheldig og har viist sig ikke at føre til Noget, er det en Fortjeneste, i alt Fald er det da klogt, at opgive denne Tradition, og det har tilstrækkeligt viist sig, som ogsaa af den ærede Taler oplyst, at et Lovforslag om et fælles Amtsraad for Kjøbstad og Land havde store Vanskeligheder ved at gaae igjennem. Det ærede Medlem veed ogsaa, at han var En af dem, der reiste og indtil det Sidste gjorde Modstand mod Lovforslaget, saaledes som Folkethingets Majoritet vedtog det, hvorfor det undrer mig særligt fra ham at høre fremhævet, at disse Forsøg gjennem fire lange Sessjoner ikke have ført til Noget. Hvorfor det var saa vanskeligt at faae denne Lov ført igjennem, er nylig anthydet af den høitærede Indenrigsminister. Jeg har hørt den Ære at sidde i alle disse fire Udvalg, hvori den ærede Taler ansøgte, at han ogsaa har siddet, og det er min Tro, at denne Lov ikke vilde gaae igjennem hverken før eller nu, fordi man baade fra den ene og den anden Side kun modstræbende gik ind paa

den. Man vilde ikke ligefrem forkaste den, men man havde en Følelse af Modstræben, saavel fra Kjøbstæderne som fra Landet, mod at gaae denne Vej. Der var ikke alene ingen Stemning for den, men en afgjort Stemning imod den, og derfor finder jeg, at det er saa rigtigt, naar vi nu skulle gjøre et Fremskridt, at den høitærede Indenrigsminister da er gaaet den Vej, der nu foreligger os. Det er jo ganske vist, at det var bedre, naar man kunde gjøre et Skridt fuldt ud paa eengang henimod Maalet, men dette kunne vi nu engang ikke hertilands. Det har viist sig ligesiden 1849 og indtil Dato i de Retninger, hvor vi trænge eller have trængt til Reformer, at vi maae tage dem stykkeviis, og det er maaffee ogsaa det Bedste. Jeg troer, at man lettere finder sig tilrette i nye Forhold, naar disse indtræde efterhaanden, end naar de komme paa engang. Gjør man efterhaanden et lille Skridt, det ene efter det andet, naaer man flukkere sit Maal; det er ialtsald dette, der har været gjort hertilands; og det er min Overbeviisning, at havde man ikke baaret sig saaledes ad, havde vi den Dag idag ikke gjort et eneste Skridt fremad, vilde man have haft det Hele paa eengang, navnlig i den Retning, her ligger for, troer jeg ikke, at vi vare komne videre, end vi vare i 1849. Jeg kan derfor ikke andet end erkjende, at her ligger et Skridt for, som det efter min Mening er overordentlig gavnligt for den kommunale Udvikling, at vi gjøre. Det er dernæst ogsaa min Mening, at man skal bestræbe sig til det Øverste for at gjøre dette Skridt nu, da vi have en Regjering, der vil gjøre det. Dermed mener jeg ikke, at vi jo skulle arbejde hen til at gjøre Forbedringer deri, og dette vil jeg strax komme til at vise ved at paapege nogle saadanne; men jeg mener, at det ikke beroer alene paa Rigsdagen, men ogsaa paa hvilken Regjering man har, om man til enhver Tid kan gjøre et saadant Fremskridt, og naar vi nu have en Regjering, der hører os et Fremskridt som dette, er det rigtigt, at Repræsentationen tager det, da man ikke veed, om en følgende Regjering kan være tilbøielig til at gaae saavidt, som her er gaaet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) har gjort opmærksom paa, at de